

LA/M-L Seppälä

7.1.1993

Työeläkelaitoksille

ELÄKEVAKUUTUSMAKSUVÄHENNYS

Tasavallan presidentti vahvisti 30.12.1992 uuden tuloverolain (1535/92). Laki tuli voimaan vuoden 1993 alusta. Lailla on muutettu kumotussa tulo- ja varallisuusverolaissa säädettyä eläkevakuutusmaksujen vähennyskelpoisuutta.

Tuloverolain mukaan eläkevakuutusmaksuvähennys tehdään sekä valtion- että kunnallisverotuksessa vakuutetun ansiotulosta.

1

Vakuutetun omat maksut

Lakisääteiset eläkevakuutusmaksut

Lakisääteiset eläkevakuutusmaksut säilyvät vuodesta 1993 lähtienkin kokonaan vähennyskelpoisina.

Työntekijäin eläkemaksu lakisääteisenä eläkevakuutusmaksuna ja myös työttömyysvakuutusmaksu ovat kokonaan vähennyskelpoisia.

Rajoituksetta vähennyskelpoisia ovat myöskin vakuutetun rekisteröidystä lisäedusta maksamat vakuutusmaksut. Yrittäjät ja maatalousyrittäjät saavat vähentää yrittäjien eläkelakeihin perustuvat vakuutusmaksut sekä vapaaehtoisen perus- että lisäeläkevakuutuksen osalta.

Maksut kollektiivisessa vakuutuksessa

Lakisääteisten eläkevakuutusmaksujen tapaan kokonaan vähennyskelpoisia ovat eläkesäätiössä tai eläkekasassa kollektiivisesti järjestetystä lisäeläketurvasta suoritettavat maksut.

Myös vakuutusyhtiössä järjestetyn kollektiivisen lisäeläketurvan maksut ovat kokonaan vähennyskelpoisia, mikäli näin järjestetty lisäeläketurva vastaa eduiltaan enintään rekisteröityä lisäeläketurvaa.

LA/M-L Seppälä

7.1.1993

Vapaaehtoiset eläkevakuutusmaksut

Eläkevakuutusmaksujen muutokset koskevat siis pääsääntöisesti vapaaehtoisia eläkevakuutusmaksuja. Vähennysten enimmäismäärää ei enää uusien vakuutusten osalta laskettaisi vuonna 1993 ansiotuloista.

Vapaaehtoisista eläkevakuutusmaksuista vähennyskelpoisia olisivat maksut aina 50 000 markkaan asti. Tällöin edellytetään, ettei vapaaehtoinen eläkevakuutus yhdessä vakuutetun muun eläketurvan kanssa ylitä 66 % vakuutetun eläkepalkasta ja eläkeiäksi ei ole sovittu 58 vuotta alhaisempaa eläkeikää.

Jos eläkeikä on kuitenkin sovittu 65 vuotta alhaisemmaksi, pienennetään prosenttirajaa 3,3 prosenttiyksikköä jokaista alkavaa vuotta kohden, jolla eläkeikä on tätä alempi. Jos vapaaehtoisen eläkevakuutuksen eläkeiäksi on sovittu esim. 60 vuotta, prosenttiraja on $66 - (5 \times 3,3) = 49,5$ %. Vapaaehtoinen eläke ei siis tällöin saa yhdessä lakisääteisen kanssa ylittää 49,5 % eläkepalkasta eläkkeen alkaessa.

Eläkepalkka laskettaisiin siten kuin se eläkettä varten laskettaisiin, jos vakuutettu olisi vakuutuksen ottamisvuonna tullut työkyvyttömäksi. Yrittäjillä ja maatalousyrittäjillä eläkepalkkana käytettäisiin viimeksi vahvistettua työtuloa.

Vakuutusmaksut voidaan eräissä tilanteissa kuitenkin vähentää kokonaan vaikka edellä mainittu 66 prosentin raja ylittyisikin. Tällöin edellytetään, ettei vapaaehtoisen vakuutuksen perustuva eläke yhdessä vakuutetun muiden eläkkeiden kanssa ylitä 66 prosenttia TEL 8 §:n 2 momentin mukaisesta markkamäärästä eli siitä markkamäärästä, jonka jälkeen kansaneläkkeen pohjaosa alkaa yhteensovituksessa vaiuttaa (vuonna 1993 $66 \% \times 6.965,97 \text{ mk/kk} = 4.597,54 \text{ mk/kk}$).

Siltä osin kuin edellä mainitut ehdot eivät täyty, eikä maksuja voida siis kokonaan vähentää, vakuutettu voi vielä vähentää tällaisista maksuista 60 prosenttia, mutta enintään 30 000 markkaa. On kuitenkin huomattava, että vapaaehtoisia eläkevakuutusmaksuja saa kaiken kaikkiaan vähentää enintään 50 000 markkaa.

Vähennyskelpoisia olisivat aina 60 prosenttia maksuista enintään kuitenkin 30 000 markkaa. Tämän vähennyksen saa automaattisesti toimittamalla eläkeva-

LA/M-L Seppälä

7.1.1993

kuutusmaksukuitit veroilmoituksen mukaan verottajalle kuten ennenkin.

Selvitys kokonaiseläketurvasta

Jos vakuutettu vaatii vapaaehtoisia eläkemaksuja kokonaan vähennettäväksi, hänen tulee toimittaa veroilmoituksen mukana selvitys kokonaiseläketurvansa tasosta. Selvitys tehdään siinä vakuutusyhtiössä, josta vapaaehtoinen vakuutus otetaan.

Selvitystä varten vakuutusyhtiö hankkii tiedot yksityisen sektorin ja julkisen sektorin eläkkeistä. Kansaneläkkeen osalta kokonaiseläketurvassa otetaan huomioon vain pohjaosa ja lisäosa.

ETK tietojen antajana

ETK antaa joko työntekijälle tai vakuutusyhtiölle tiedot vakuutetun lakisääteisestä eläketasosta yksityisen sektorin osalta. Jotta ETK voisi antaa nämä tiedot yhtiölle, tulee yhtiön toimittaa ETK:lle vakuutetun antama valtakirja, josta tulee ilmetä kenelle ja mitä tietoja voidaan antaa.

2

Työnantajan maksamat eläkevakuutusmaksut

Jos vakuutusmaksut olisivat vakuutetun itsensä ottamina vähennettävissä ilman prosenttimääräistä rajoitusta 50 000 markkaan asti vuodessa, työnantaja saa vähentää vakuutusmaksut kokonaan ilman markkamääräistä ylärajaa eikä niitä lueta vakuutetun tuloksi.

Jos vakuutusmaksut olisivat verovelvolliselle itselleen vähennettävissä 60-prosenttisesti 30 000 markkaan asti, työnantaja saisi vähentää maksut rajoituksetta, mutta maksut luettaisiin vakuutetun tuloksi. Hän saisi omassa verotuksessaan saman vähennyksen kuin, jos hän itse olisi vakuutuksen ottanut.

3

Voimaantulo

Säännöksiä sovelletaan ensi kerran vuoden 1993 verotuksessa.

Kuitenkin ennen lokakuun 1 päivää 1992 otetun vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksut ovat vähennyskelpoisia 50 000 markkaan saakka vuodessa ilman erityisiä selvityksiä, jos maksujen määrä on enintään 10 prosenttia verovelvollisen ansiotulosta.

Jos vakuutusmaksujen määrä on enemmän kuin 10 prosenttia vakuutetun ansiotuloista, vakuutusmaksut voidaan vähentää edellä esitetyllä tavalla joko ko-

LA/M-L Seppälä

7.1.1993

konaan taikka 60-prosenttisesti. Vakuutusmaksuja voidaan vähentää enintään 50 000 markkaa.

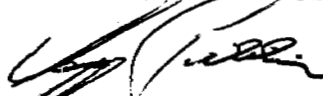
Eläkevakuutus katsotaan otetuksi vasta, kun vakuutusopimuksen mukaisia vakuutusmaksuja on alettu maksaa.

4

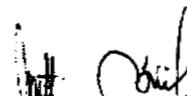
Tarkemmat ohjeet

Verohallitus tulee antamaan ohjeet eläkevakuutusmaksujen vähennyskelpoisuudesta.

ELÄKETURVAKESKUS

Seppo Pietiläinen

Pentti Koivistoinen

LIITTEET

Tuloverolain (1535/92) 68 §, 96 § ja 143 §

alempi, edun veronalaisuus ja sen arvo laske-
taan alemman arvon perusteella.

Veronalaista ansiotuloa on myös etu oikeu-
desta merkitä työnantajayhtiön osakkeita ja
osuuksia vaihtovelkakirjan tai optio-oikeuden
perusteella siltä osin, kuin maksettu hinta
alittaa arvopaperin käyvän arvon lainaa liik-
keelle laskettaessa. Jos vaihtovelkakirja- tai
optiolainajärjestelyissä käytetyn osakkeen tai
osuuden arvoa ei voida määritellä mainitun
ajankohdan arvon mukaan, edun veronalaisuus
määräytyy osakkeen tai osuuden merkintähet-
ken mukaan.

67 §

Työsuhdelaina

Veronalaiseksi ansiotuloksi katsotaan kor-
koetu työsuhteen perusteella saadusta lainasta
siltä osin kuin lainasta peritty vuotuinen korko
on alempi kuin Suomen Pankin peruskorko
lisättyinä yhdellä prosenttiyksiköllä.

68 §

Työnantajan maksamat vakuutusmaksut

Työnantajan maksamat työntekijän säästö-
henkivakuutuksen vakuutusmaksut ovat vakuu-
tetun veronalaista ansiotuloa.

Veronalaiseksi ansiotuloksi katsotaan myös
työnantajan maksamat yksilöllisen vapaaehtoisen
eläkevakuutuksen vakuutusmaksut siltä
osin kuin ne olisivat verovelvollisen itsensä
maksamina vähennyskelpottomia tai niistä olisi
vähennyskelpoista 60 prosenttia. Tällaisen vakuu-
tuksen maksut eivät kuitenkaan ole työntekijän
veronalaista tuloa, jos niiden vähennyskel-
poisuutta on rajoitettu elinkeinotulon verot-
tamisesta annetun lain 8 §:n 2 momentissa
säädettyllä tavalla. Niitä ei ole myöskään pidet-
tävä työntekijän veronalaisena tulona pelkäs-
tään sillä perusteella, että työnantajan ottama
vakuutus on kertamaksullinen.

69 §

Tavanomainen henkilökuntaetu

Veronalaiseksi tuloksi ei katsota, ellei edellä
säädetystä muuta johdu, koko henkilökunnan
tai työnantajan palveluksesta eläkkeellä olevien
työnantajalta saamaa tavanomaista ja kohtuul-
lista:

1) etua työnantajan järjestämästä terveyden-
huollosta, lukuun ottamatta työnantajan työn-

tekijälle suorittamaa korvausta terveydenhuol-
lostai sairaudesta johtuvista kustannuksista;

2) henkilökunta-alennusta työnantajan tuot-
tamista tai kaupan pitämistä tavaroista tai
palveluksista;

3) merkkipäivälahjaa tai vähäistä muuta
lahjaa, joka on saatu muuna kuin rahana tai
siihen verrattavana suorituksena;

4) etua työnantajan järjestämästä virkistys-
tai harrastustoiminnasta;

5) etua työnantajan järjestämästä yhteiskul-
jetuksesta asunnon ja työpaikan välisillä mat-
koilla.

Veronalaiseksi tuloksi ei katsota myöskään
sitä toimialalla tavanomaista ja kohtuullista
etua, jonka liikenteenharjoittajan palveluksessa
tai tämän palveluksesta eläkkeellä oleva vero-
velvollinen saa työnantajalta matkaan oikeut-
tavana vapaa- tai alennuslippuna.

70 §

Kansanedustajan kulukorvaus ja matkustusoikeus

Veronalaista tuloa ei ole kohtuullinen kor-
vaus, joka maksetaan kansanedustajan toimen
hoitamisesta aiheutuneiden erityisten kustan-
nusten ja elantokustannusten lisäyksen katta-
miseksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna kohtuul-
lisena korvauksena pidetään edustajanpalk-
kiosta annetussa laissa (328/47) tarkoitettua
puhemiehen määrärahaa ja muun selvityksen
puuttuessa 80 prosenttia edustajan kulukorva-
uksesta.

Veronalaista tuloa ei ole etu kansanedustajan
toimeen liittyvästä oikeudesta maksuttomaan
matkustamiseen.

Matkakustannusten korvaukset

71 §

Verovapaat matkakustannusten korvaukset

Veronalaista tuloa ei ole työnantajalta työ-
matkasta saatu matkustamiskustannusten kor-
vaus, päiväraha, ateriakorvaus ja majoittumis-
korvaus.

Toimialoilla, joilla erityistä työntekemispaik-
kaa joudutaan alalle tunnusomaisen työn ly-
hytaikaisuuden vuoksi usein vaihtamaan, kat-
sotaan päivittäisistä asunnon ja erityisen työn-
tekemispaikan välisistä matkoista saaduista

kulkuneuvoa, vähennys lasketaan siten, kuin verohallitus vuosittain tarkemmin määrää ottaen huomioon sen kohtuullisen kustannusten lisäyksen, joka aiheutuu kulkuneuvon käytöstä asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin.

Edellä 1 ja 2 momentissa olevia säännöksiä sovelletaan laskettaessa vähennystä 72 §:n 3 momentissa tarkoitetuista matkoista aiheutuvista kustannuksista.

94 §

Moottorisaha- ja metsurivähennys

Verovelvollisen, joka on käyttänyt moottorisahaa tai raivaussahaa puun kaadossa, puutavaran valmistamisessa, metsänraivaustyössä tai muussa metsänraivaustyöhön verrattavassa työssä, tällaisesta työstä saaman palkkatulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneeksi menoksi katsotaan sahan käytöstä aiheutuneina kustannuksina 30 prosenttia tai verovelvollisen vaatimuksesta 40 prosenttia edellä tarkoitettua palkkatulon määrästä. Kahden henkilön työryhmän käyttäessä samaa sahaa mainittuina kustannuksina pidetään 20 prosenttia kummankin kyseisestä työstä saaman palkkatulon määrästä ja, jos työryhmään on kuulunut kolme henkilöä, 15 prosenttia kunkin kyseessä olevasta palkkatulosta. Verovelvollisen esittämän selvityksen perusteella palkkatulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneiksi menoiksi katsotaan edellä mainittuja suuremmat sahan käytöstä aiheutuneet todelliset menot.

Verovelvollisen, joka on metsä- tai muussa ajossa käyttänyt hevosta ja ajovälineitä tai traktoria, palkkatulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneeksi menoksi katsotaan hevosen ja ajovälineiden tai traktorin käytöstä aiheutuneina kustannuksina 60 prosenttia metsäajosta ja 50 prosenttia muusta ajosta saadusta palkkatulosta. Verovelvollisen esittämän selvityksen perusteella palkkatulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneiksi menoiksi katsotaan edellä mainittuja suuremmat hevosen ja ajovälineiden tai traktorin käytöstä aiheutuneet todelliset menot.

Verovelvollisen, jonka 1 momentissa tarkoitettu palkkatulo on vähintään yksi kolmasosa hänen tuloistaan, tämän palkkatulon hankkimisesta tai säilyttämisestä aiheutuneiksi menoiksi katsotaan lisäksi 5 prosenttia kyseisen palkkatulon määrästä, kuitenkin enintään 1 400 markkaa (*metsurivähennys*).

95 §

Tulonhankkimisvähennys

Verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan:

1) tulonhankkimisvähennyksenä kolme prosenttia palkkatulonsa määrästä, kuitenkin enintään 2 100 markkaa;

2) työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut ja työttömyyskassamaksut;

3) matkakustannukset asunnosta työpaikkaan ja takaisin siltä osin kuin ne ovat 93 §:n mukaan vähennyskelpoisia;

4) palkkatulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneet muut kuin 2 ja 3 kohdassa tarkoitettut menot vain siltä osin kuin niiden yhteismäärä ylittää tulonhankkimisvähennyksen määrän.

Verovelvollinen ei saa vähentää merityötulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneita menoja tulonhankkimisvähennystä lukuun ottamatta.

Puhtaasta ansiotulosta valtion- ja kunnallisverotuksessa tehtävät vähennykset

96 §

Eläkevakuutusmaksuvähennys

Verovelvollisella on oikeus vähentää puhtaasta ansiotulostaan lakisääteinen työntekijän eläkemaksu ja työttömyysvakuutusmaksu, omasta ja puolisonsa pakollisesta tai lakisääteisestä eläkevakuutuksesta ja tällaiseen eläkkeeseen liittyvästä rekisteröidystä taikka eläkesäätiössä tai eläkekassassa kollektiivisesti järjestetystä lisäeläketurvasta suorittamansa maksut. Myös vakuutusyhtiössä järjestetyn kollektiivisen lisäeläketurvan maksut ovat kokonaan vähennyskelpoisia edellyttäen, että tällä tavoin järjestetty lisäeläketurva vastaa edulltaan enintään rekisteröityä lisäeläketurvaa.

Lisäksi verovelvollisella on oikeus vähentää omasta ja puolisonsa muun kuin 1 momentissa tarkoitetun vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksuja 50 000 markan määrään saakka vuodessa, jos

1) vakuutukseen perustuvaa eläkettä vakuutussopimuksen mukaan aletaan vakuutuseläkkeenä maksaa aikaisintaan vakuutetun täytettyä 58 vuotta; ja jos

2) vakuutukseen perustuva eläke olisi yhdessä vakuutetun muuhun pakolliseen ja vapaaehtoiseen eläketurvaan perustuvien eläkkeiden kanssa enintään 66 prosenttia tulosta, jonka perusteella vakuutetun lakisääteinen eläke laskettaisiin, jos hän olisi vakuutuksen ottamisvuonna tullut työkyvyttömäksi.

Jos eläkkeen alkamisikä vakuutus sopimuksen mukaan on alempi kuin 65 vuotta, 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettua prosentiosuutta pienennetään 3,3 prosenttiyksiköllä jokaista alkavaa vuotta kohden, jolla eläkeikä alittaa 65 vuotta.

Vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksu on 2 momentissa säädetyllä tavalla vähennyskelpoinen siinäkin tapauksessa, että 2 momentin 2 kohdan tai 3 momentin mukainen prosenttiraja ylittyisi, jos:

1) vapaaehtoiseen vakuutukseen perustuva eläke yhdessä vakuutetun muiden eläkkeiden kanssa olisi enintään työntekijän eläkelain 8 §:n 2 momentissa tarkoitettua markkamäärästä lasketun eläkkeen suuruinen;

2) yrittäjien eläkelain (468/69) tai maatalousyrittäjien eläkelain mukaan vakuutetun vapaaehtoiseen vakuutukseen perustuva eläke yhdessä hänen muiden eläkkeidensä kanssa olisi enintään pakolliseen eläketurvaan perustuvien eläkkeiden ja jommankumman mainitun lain 11 §:n 1 momentin mukaan lasketun enimmäis-lisäeläketurvan suuruinen.

Siltä osin kuin vapaaehtoinen eläkevakuutus ei täytä edellä 1—4 momentissa säädettyjä edellytyksiä, verovelvoillisella on oikeus vähentää sen maksuista 60 prosenttia, vuodessa kuitenkin enintään 30 000 markkaa. Sama vähennysoikeus koskee hänen tulokseen 68 §:n nojalla luettuja työnantajan suorittamia maksuja. Kertamaksullisen eläkkeen tai erillisenä myönnetyn työkyvyttömyyseläkevakuutuksen maksut ja kansaneläkevakuutusmaksu eivät ole lainkaan vähennyskelpoisia. Verovelvollisen oman tai hänen puolisonsa eläkevakuutuksen maksujen vähennyskelpoisuuden edellytyksenä on lisäksi, ettei saman vakuutuksen maksuja ole vähennetty elinkeinotulosta tai maatalouden tulosta.

Vapaaehtoisena eläkevakuutuksena pidetään sellaista vanhuuseläkevakuutusta ja perhe-eläkevakuutusta sekä tällaiseen vakuutukseen liittyvää työkyvyttömyyseläkevakuutusta ja työttömyyseläkevakuutusta, johon perustuva eläke on tarkoitettu maksettavaksi toistuvina erinä puolivuositain tai lyhyemmin väliajoin vakuu-

tetun tai edunsaajan jäljellä olevan eliniän tai vähintään kahden vuoden ajan. Tätä pykälää sovellettaessa kansaneläkkeestä otetaan huomioon vain pohjaosa ja lisäosa.

97 §

Merityötulovähennys

Puhtaasta ansiotulosta valtion- ja kunnallisverotuksessa myönnetään jäljempänä säädetyin edellytyksin merityötulovähennys yleisesti verovelvoilliselle 74 §:ssä tarkoitettun merityötulon saajalle.

Valtionverotuksessa myönnettävän merityötulovähennyksen määrä on 18 prosenttia merityötulon kokonaismäärästä, kuitenkin enintään 39 500 markkaa.

Kunnallisverotuksessa myönnettävän merityötulovähennyksen määrä on 30 prosenttia merityötulon kokonaismäärästä, kuitenkin enintään 67 500 markkaa.

Sen estämättä, mitä 3 momentissa on säädetty, korotetaan merityötulovähennystä kunnallisverotuksessa 1 000 markalla jokaiselta täydeltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana alus ei käy Suomen satamassa tai muutoin Suomen rajojen sisäpuolella ja jonka ajan verovelvollinen työskentelee aluksessa. Korotukseen oikeuttavan ajanjakson päättyessä korotus myönnetään kuitenkin myös vajaalta kalenterikuukaudelta.

98 §

Veronmaksukyvyyn alentumisvähennys

Jos verovuonna Suomessa asuneen henkilön veronmaksukyky hänen ja hänen perheensä käytettävissä olevat tulot ja varallisuus huomioon ottaen on erityisistä syistä, kuten elatusvelvollisuuden, työttömyyden tai sairauden johdosta olennaisesti alentunut, vähennetään hänen puhtaasta ansiotulostaan kohtuullinen määrä, ei kuitenkaan enempää kuin 8 000 markkaa. Vähennys myönnetään täysin tuhan-sin markoin.

Yksinomaan sairaudesta johtuneiden kustannusten perusteella verovelvollisen veronmaksukyvyyn voidaan katsoa olennaisesti alentuneen vain, jos hänen ja hänen perheenjäsentensä yhteenlaskettujen sairauskustannusten määrä verovuonna on vähintään 4 000 markkaa ja samalla vähintään 10 prosenttia verovelvollisen puhtaisten pääomatulojen ja ansiotulojen yh-

päivää 1993 saatu tulo. Mitä edellä tässä momentissa on säädetty, sovelletaan myös yhteismetsään.

141 §

Ennen vuotta 1993 tehtyt luovutus sopimukset

Ennen tämän lain voimaantuloa tehdyistä kaupoista ja muista luovutuksista saatujen luovutusvoittojen verotuksessa sovelletaan ennen tätä lakia voimassa olleita satunnaista myyntivoittoa ja omaisuuden luovutusvoittoa koskevia säännöksiä.

142 §

Matkakustannusten korvausten siirtymäkausi

Poiketen siitä, mitä 73 §:ssä on säädetty, kotimaan päivärahaa määrättäessä valtion työmarkkinalaitoksen laskemasta matkakustannusten yhteismäärästä vähennetään säästyneiden elantokustannusten osuutena 5 prosenttia vuodelta 1993 toimitettavassa verotuksessa, 7,5 prosenttia vuodelta 1994 toimitettavassa verotuksessa, 10 prosenttia vuodelta 1995 toimitettavassa verotuksessa ja 12,5 prosenttia vuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa.

143 §

Eräät siirtymäsäännökset

Ennen vuotta 1989 otettuun vakuutukseen tai ennen vuotta 1989 sattuneeseen vakuutus tapahtumaan perustuvan vakuutus suorituksen veronalaisuuteen ja veronalaisen määrän laskemiseen sovelletaan ennen tätä lakia voimassa olleen tulo- ja varallisuusverolain 163 ja 163 a §:ää. Tällaiseen vakuutukseen perustuva, tämän lain voimaantulon jälkeen saatu veronalainen vakuutus suoritus on tämän lain mukaista pääomatuloa tai ansiotuloa.

Tulo- ja varallisuusverolain 163 §:n 1 momentin estämättä myös vähintään 5 vuotta voimassa olleen henkivakuutuksen tuotto on vuoden 1988 jälkeen kertyneen tuoton osalta koko määrältään veronalaista pääomatuloa.

Ennen tätä lakia voimassa olleen tulo- ja varallisuusverolain 164 ja 166 §:n säännöksiä

sovelletaan mainituissa lainkohdissa tarkoitettuihin tuloihin siinäkin tapauksessa, että ne on saatu tämän lain voimaantulon jälkeen.

Verovelvollisella on oikeus invalidivähennyksiin pienemmän kuin 30 prosentin haitta-asteen perusteella siten kuin ennen tätä lakia voimassa olleen tulo- ja varallisuusverolain 167 §:ssä säädetään.

Ennen lokakuun 1 päivää 1992 otetun vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksut ovat vähennykelpoisia 50 000 markkaan saakka vuodessa siinäkin tapauksessa, että selvitystä 96 §:n 2 ja 4 momentissa säädettyjen edellytysten täyttymisestä ei ole esitetty, jos maksujen määrä on enintään 10 prosenttia verovelvollisen verovuoden puhtaasta ansiotulosta. Eläkevakuutus katsotaan otetuksi vasta, kun vakuutus sopimuksen mukaisia vakuutusmaksuja on alettu maksaa.

Poiketen siitä, mitä edellä 58 §:ssä säädetään, verovelvollisella on vuosilta 1993 ja 1994 toimitettavissa verotuksissa oikeus vähentää myös muun velan kuin asuntovelan, opintovelan tai tulonhankkimisvelan korot, jotka tällöin vähennetään ennen muita korkoja. Niiden perusteella myönnettävä osuus alijäämähyvityksestä on kuitenkin enintään 1 000 markkaa vuodelta 1993 ja 500 markkaa vuodelta 1994 toimitettavassa verotuksessa, eikä niitä oteta huomioon pääomatulolajin tappiota muodostettaessa. Edellä 58 §:n 4 momentissa tarkoitettut tai verovapaaseen tuloon kohdistuvat korot eivät ole myöskään vuosilta 1994 ja 1995 toimitettavissa verotuksissa lainkaan vähennykelpoisia.

144 §

Ylimääräinen korkovähennys

Jos verovelvollisella tai puolisoilla on vuoden 1992 lopussa ollut asunto- tai opintovelkaa, hänen ansiotulostaan määrättävästä verosta tehdään vuosilta 1993—2002 toimitettavissa verotuksissa ylimääräinen korkovähennys.

Ylimääräisen korkovähennyksen täysi määrä on seuraavan taulukon mukainen prosentiosuus vuodelta 1992 toimitettavassa verotuksessa ilmoitetuista vähennykelpoisista asunto- ja opintovelan koroista niiden 25 000 markan määrään asti ja puolisoilla niiden 40 000 markan määrään asti. Edellä mainittujen korkojen enimmäismääriä on korotettava 5 000 markalla, jos verovelvollisella tai puolisoilla yhdessä on ollut elätettävänäään alaikäinen lapsi ja